

Og når vi nu er i gang, så lad mig referere, hvad SiD-formanden i Lemvig siger om den anden konflikt, der er nævnt i bemærkningerne, nemlig konflikten omkring Brørup Maskinstation. Der siger han, at det er ikke aftaler om løn, ferieforhold, arbejdstid eller andet, der skiller. Nej, det er de nemlig enige om. Det, der skiller, er, om man i det hele taget skal have ret til at være på det danske arbejdsmarked uden at være underlagt LO og DA, om der skal være plads til andre på det danske arbejdsmarked end netop de to store organisationer, om vi skal have et monopol eller vi skal have frihed til, at folk kan vælge. Det sidste støtter Venstre.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Hr. Ole Vagn Christensen holdt igen en tale, som jeg næsten oplevede som en lang tale, og følelserne løb af med ham igen, men han svarede jo ikke på mit spørgsmål. Mit spørgsmål var: Hvis Ikadan enten lukker eller flytter til udlandet, hvem har så egentlig fordel af det?

Og så vil jeg godt spørge hr. Ole Vagn Christensen, om han er bekendt med, at revisionsfirmaet PricewaterhouseCoopers har udarbejdet en meget, meget omfangsrig rapport, hvor man har sammenlignet de overenskomster, som SiD har med arbejdsgiverne, og de overenskomster, som Kristelig Fagforening har med deres arbejdsgivere, og konklusionen er, at der ikke er nævneværdig forskel.

Derfor er konflikten ikke et spørgsmål om at skaffe bedre arbejdsvilkår eller lønvilkår; den er kun et udtryk for, at SiD vil have monopol.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg fik jo heller ikke svar på mine spørgsmål om monopolstillingen på arbejdsmarkedet, og det var sådan set dem, som hr. Kristian Jensen gentog, så vi kan selvfølgelig håbe på, at vi får et svar.

Men jeg vil spørge, om hr. Ole Vagn Christensen virkelig tror på, at en virksomhed indgår en aftale, der indebærer, at medarbejderne skal tisse på gulvet? Hvis hr. Ole Vagn Christensen tror på det, rokker det ganske alvorligt ved hr. Ole Vagn Christensens dømmekraft om andre betingelser på arbejdsmarkedet og opfattelsen af arbejdsmarkedets betingelser.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg kan godt forstå, at sandheden er ilde hørt.

Den spinkle fabriksarbejder, som har udløst hele denne sag, var blevet lovet ved ansættelsen, at hun havde ret til to pauser, og det stod både i personalehåndbogen og i de almindelige aftaler. Men der var jo ingen til at håndhæve det, der var jo ingen, som kunne sætte sig op imod, at hun ingen rettigheder havde, og derfor gik hun videre til en organisation, som havde retten til at kunne forhandle overenskomst. Det er det, retten har slået fast, det er jo det, Arbejdsretten helt klart har givet et utvetydigt svar på, og derfor er der ikke tale om, at der er nogle, der vil have monopol.

Det, det handler om, er, at man har ret til at gå ud og tage de kampe og få de aftaler hjem, som der nu engang er lagt op til med den danske model. Det er der ikke noget odiøst i, og det er der ikke noget mystisk i. Der er sådan set kun tale om, at man styrker det, der hedder aftaleforholdene.

Jeg nævnte bare, at hvis det ikke var blevet gjort, var det aldrig kommet frem, at der havde været sådan nogle elendige arbejdsforhold, som der er tale om her, og at man ikke ville overholde reglerne og ikke give folk deres rettigheder.

Det er vi altså nødt til at have respekt for, og jeg spørger: Hvis det er sådan, at man ikke har ret til at lave konflikter, hvis man ikke har ret til at lave blokader, hvis man ikke har lov til at lave strejker, hvor er så retten til at kunne forfægte sine synspunkter?

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (DF):

Hr. Ole Vagn Christensen lægger enormt stor vægt på, at det er LO, der bestemmer, hvad der skal foregå på det danske arbejdsmarked, og at det er SiD, der har ret til at lave blokader.

Hr. Ole Vagn Christensen påstår, at der er så ringe vilkår i overenskomsten med Kristelig Fagforening, at det næsten er livsfarligt at være på virksomheden. Jeg vil godt spørge hr. Ole Vagn Christensen, om han ikke kan dokumentere, at der er virksomheder, som er omfattet af aftaler inden for LO og DA, hvor man må udskyde sin frokost eller vente lidt med nogle andre gøremål, som man har frihed til ifølge overenskomsterne, og hvor man også arbejder over. Kan hr. Ole Vagn Christensen ikke dokumentere, at det foregår på nøjagtig samme måde, som